

Nº 11

5. Juni 1935

35. Aargang

REDAKTØRSKIFTE

Med dette Nummer af vort Blad er Redaktionen gaaet over paa andre Hænder end dem, den gennem en lang Aarrække har hvilet i. Vor gamle, veltjente Redaktør meddelte nemlig vor nys afholdte Kongres, at han af Helbredshensyn ikke ønskede at genvælges. Vi er derefter gaaet over til den Form, som adskillige Fagorganisationer har, og hvorom der allerede paa Delegeretmødet den 24. April 1914 fremsattes Forslag, nemlig at Organisationens snævraste Ledelse, Formanden og Sekretæren, forestaar Bladets Redaktion med Formanden som ansvarshavende.

Med Redaktør C. M. Christensen glider en af Lokomotivmændenes varmeste og indsigtfuldste Forkæmpere ud af de aktive Tillidsmænds Rækker. Christensen har helt siden sin Ungdom været besjælet af Lysten til at virke for sin Stand og sine Kammerater. Aaret efter vor Organisations Stiftelse valgtes han ind i Hovedbestyrelsen, den 23. Marts 1900. I 1901 finder vi C. M. Christensen som Medunderskriver paa 2 til Rigsdagen fremsendte Andragender dels om Lønforbedring og bedre Uddannelse, dels om Uniformering af Lokomotivpersonalet. Ved Lønningsloven af 1903 ydede han et udmærket Arbejde. Han var imidlertid i Efteraaret 1902

blevet forflyttet fra København til Esbjerg, og da Hovedbestyrelsens Medlemmer i Henhold til Lovene skulde bo i København, maatte han i 1903 udtræde af Ledelsen. I 1905 blev C. M. C. Lokomotivfører, samtidig forflyttedes han til København, og Aaret efter, den 14. Marts 1906, valgtes han paa ny til Medlem af Hovedbestyrelsen, men holdt da kun Stillingen i et Aar, til den 14. Marts 1907. I 1908 var der paa ny Lønkampagne, og selv om C. M. ikke var med i Hovedbestyrelsen, var han besjælet af at gøre noget for sine Kolleger. Hvilken Frugt de af ham og M. Mortensen, Esbjerg, dengang foretagne Skridt bar, er vi ikke i Stand til at domme om, da vi dengang hørte til Novicerne; men det viser, at han brændte af Lyst til at virke for Kammeraterne. Christensen var i Aarene 1907—12 Afdelingsformand for Lokomotivførere og Lokomotivfyrbødere paa Gb., men nedlagde dette Hverv, da han den 12. April 1912 paa ny valgtes ind i Hovedbestyrelsen, hvor han siden da uafbrudt har haft Sæde. Han valgtes i 1912 til Organisationens Sekretær og betroedes den 24. April 1914 yderligere Redaktørposten; Sekretærhvervet nedlagde han i Efteraaret 1921, men Redaktørposten har han som bekendt beklædt indtil nu, altsaa i samfulde 21 Aar.

Da vor gamle Ven saaledes har været Medlem af Organisationens Hovedledelse i 27 af dens 36 Leveaar og Formand for Landets største Afdeling i ca. 5 Aar, ialt 32 Aar som Tillidsmand, er en Omtale af C. M. Christensen faktisk en Oprulning af vor Organisations Historie. C. har været med i Lønkampagnerne 1903, 1908, 1919 og 1931. Han var med i Tjenestetidskampagnerne 1914 og 1920; med i Nedskæringsaarene 1921—23 o. s. v. o. s. v. Medens han var Sekretær, var han i flere Aar sammen med Formanden Medlem af Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg. Han var Medlem af Tjenestetidskommissionen af 1919, og senere vor Organisations Repræsentant i det Udvalg, som udarbejdede det nye Signalreglement. Endvidere var han Formand for Ferie- og Rekreationshjemmets Driftsudvalg i de første vanskelige Aar. Overalt kom hans Indsigt og Klogskab Organisationen tilgode.

Medlemmerne kender ganske vist bedst C. M. Christensen i hans Egenskab af Redaktør, i saa Henseende findes der jo nok en og anden, som har været misfornøjet, enten fordi vedkommendes gode og velmente Tanker ikke har fundet Optagelse i Bladet, eller fordi de har været ledsaget af Redaktørens Bemærkninger; men det skal siges om C. M. C., at han i denne sin Gerning som i al hans anden Virksomhed for Lokomotivmændene har været besjælet af Tanken om at gøre det, som var bedst for Organisationen, og det som vilde baade Medlemmerne bedst. Lokomotivmændene er C. M. Christensen Tak skyldig for hans utrættelige Arbejde, vi bringer ham derfor her vor personlige Tak for mangeaarigt godt Samarbejde og Venskab samt Organisationens varmeste Anerkendelse og Tak. Samtidig udtaler vi Haabet om, at C. M. Christensen i mange Aar maa nyde et velfortjent Otium, og endnu i mange Aar maa følge Lokomotivmændene og deres Organisations Virksomhed.

HAR LOKOMOTIVPERSONALET SKYLDEN FOR FORSINKELSERNE I FREDERICIA?

En Misforstaaelse.

I Anledning af de stadige Forsinkelser af Toggangen har »Social-Demokraten« for nogen Tid siden henvendt sig til Generaldirek-

tøren, som ifølge bemeldte Blad skulde have udtalt sig om, at Forsinkelserne opstaar, fordi Lokomotivpersonalet mangler Rutine.

»Generaldirektør Knutzen udtaler i Middags paa vor Forespørgsel, skriver Bladet, at det er umuligt at afgøre, hvornaar Situationen atter vil blive normal.

Der er stadig Vanskeligheder i de store Toggrupper fra Fredericia, under hvilke der skal ske Ankomst og Afgang saa at sige paa een Gang.

Den væsentlige Del af Aarsagen til Forsinkelserne ligger hos det nye ansatte Lokomotivpersonale, som endnu ikke har set det nye Signalsystem før, og som derfor kører frem med overordentlig stor Forsigtighed.

At der udvises Forsigtighed, er prisværdigt, men det er givet, at Trafiken ikke kan blive hurtig under disse Omstændigheder.

Saa snart Lokomotivpersonalet er blevet fortrolig med Signalsystemet, vil det hele glide af sig selv.«

Da dette er saa urigtigt, som noget kan være, idet Lokomotivpersonalet ikke er Skyld i de store Forsinkelser, henvendte Organisationens Formand sig straks til Generaldirektøren og forelagde ham de foran citerede Udtalelser, og det viste sig, at han ikke vilde vedstaa Udtalelserne i den gengivne Form. Generaldirektøren gav tværtimod Udtryk for, at han var hver eneste Tjenestemand, ogsaa Lokomotivpersonalet, taknemlig for den udmærkede Indsats, de havde gjort for at bringe Forholdene i Fredericia i Orden. Han skulde samme Aften, 20. Maj, holde et Radioforedrag, og han meddelte, at han under dette sit Foredrag vilde bringe denne Tak offentlig, saa der ikke kunde være nogen Misforstaaelse.

Den paagældende Journalist har paa en eller anden Maade faaet forkert fat paa Oplysninger af en vis teknisk Beskaffenhed; men noget saadant er jo sket før.

TJENESTETIDSREGLERNE

I Anledning af den paa Kongressen stedfundne Diskussion om Tjenestetidsforholdene og den i Tilslutning hertil vedtagne Resolution, som er omtalt andetsteds i Bladet, har »Social-Demokraten« henvendt sig til Generaldirektøren

ren, der ifølge »Silkeborg Social-Demokrat« har udtalt sig saaledes:

»— Forholdet er jo det, at Lokomotivmændene har sendt os et Forslag til nye Tjenestetidsregler, og dem har vi sendt videre til Kommissionen, som Finansministeriet har nedsat. Hvilket Resultat Kommissionen vil komme til, kan jeg naturligvis ikke have nogen Mening om, men det er selvfølgelig, at vi ikke kan røre ved dette Problem, medens Kommissionen endnu er midt i sine Overvejelser.

— Hvad mener Generaldirektøren selv?

— De vil forstaa, at jeg ikke godt kan give min Mening til Kende paa et Tidspunkt, hvor Spørgsmaalet endnu drøftes af mine Foresatte, Ministeriet og Ministeriets Kommission.«

Det er at haabe, at Tjenestetidskommissionen i Løbet af en ikke alt for fjern Fremtid kan færdigbehandle Spørgsmaalet.

KONGRESSEN

Hovedbestyrelsen, som jo ikke var ukendt med, at der paa Slutningen af Kongresperioden 1933—35 har været en Del Uro i visse Afdelinger, havde ment at burde give Repræsentanterne og derigennem Medlemmerne Lejlighed til at faa talt ud. Der var derfor ansat en Dag mere til Kongres end sædvanlig, nemlig 3 Dage.

Det viste sig imidlertid, at dette ikke havde været tilstrækkeligt, idet et af Kongressens vigtigste Punkter: *Forslaget til nye Love* maatte udgaa. Debatten om Foreningens Virksomhed sluttede først ved Middagstid den 3. Kongresdag. Utilfredsheden samlede sig særlig om 4 Spørgsmaal, nemlig,

- at der ikke er tilvejebragt fornuftige Tjenestetidsregler,
- at der ikke er tilvejebragt en Ordning paa Avancementsspørgsmaalet,
- at der ved Omdannelsen af Trafikken fra Dampdrift til Motordrift ikke tages tilstrækkeligt Hensyn til Lokomotivførerne, og
- at Embedsmændene nu synes mere eneraadende end tidligere.

Diskussionen var til Tider temmelig skarp; men det lykkedes dog at faa Sagerne behandlet paa den saglige Maade, vigtige Spørgsmaal nu en Gang har Krav paa.

I Forbindelse med Kongressen var der arrangeret et festligt Samvær. Flyveren Mich. Hansen holdt et meget interessant Lysbilledforedrag om Kapflyvningen fra London til Melbourne. Efter Foredraget var der fælles Kaffe-bord med Kabaretoptræden af Duettistparret Ove Behrens og Tea Degen. Endvidere underholdt en af Kongresrepræsentanterne, Lokomotivfører Andersen, Tønder, Selskabet med nogle morsomme Historier, og han viste her et udmærket Skuespillertalent. Festligheden havde vundet stor Tilslutning fra Medlemmer med deres Paarørende.

Med Hensyn til selve Kongresforhandlingerne henviser vi til følgende Resumé:

Kongressen indledes med Afsyngelsen af en af Forfatteren Bønnelycke netop i denne Anledning skreven Sang, hvorefter

Formanden, *Soph. Jensen* aabnede Kongressen, idet han bød alle tilstedeværende, Repræsentanter som Gæster, hjertelig Velkommen. Han udtalte, at der siden sidste Kongres havde været Krise og Brydninger i alle Lande, og at det var ligesom om disse vanskelige Forhold hist og her medførte Tendens til Splittelse, hvilket er ganske forkasteligt; thi netop i Modgangstider drejer det sig om at staa fast samlede. Det kan jo ikke nytte noget at stampe mod Udviklingen; men det drejer sig om at tilpasse det nye og det gamle saaledes efter hinanden, at Overgangen kan foregaa uden at slaa noget i Stykker.

Derefter mindedes de siden sidste Kongres afdøde Kammerater, 17 aktive Lokomotivførere og 2 Lokomotivfyrbødere samt 17 Pensionister. Forsamlingen paahørte Mindeordene staaende.

De indbudte Gæster, *Narvestad* (Norge), *Thorèn* (Sverige), *Joustra* og *Dingshoff* (Holland), *P. Andersen* og *J. P. Nielsen* (Dansk Smede- og Maskinarb. Forb.), *Laur. Hansen* (Værksted- og Remisearb. Fællesorg.), *N. Th. Brix* (Dansk Lokomotivmandsforbund), *P. Petersen* (Danske Jernbaners Afholdsselskab) samt Organisationens Æresmedlemmer *Chr. Christensen*, *C. Roosen* og *Rich. Lillie* præsenteredes for Kongressen og overbragte denne deres Hilsener.

Dagsordenens Punkt 1. Det konstateredes ved Navneopraab, at alle valgte Repræsentanter var til Stede, ialt 113 stemmeberettigede.

Punkt 2. Den foreslaaede Forretningsorden godkendtes uden Debat.

Punkt 3. a) Til Ordstyrere valgtes *G. O. F. Lund, V. Johansen, C. Schmidt* og *L. Bendixen*.

Punkt 3. b) Til Protokolførere valgtes *E. Nissen* og *S. Stenkvist* uden Afstemning.

Punkt 3 c. Til Protokolrevisorer valgtes *H. Nedergaard Pedersen* og *A. Skødt*.

Den for Kongressen opsatte Dagsorden godkendtes uændret, efter at et af Afdeling I fremsat Krav om, at 2 af den indsendte, men ikke i Dagsordenen optagne, Forslag blev indføjet i samme, var forkastet med 35 Stemmer mod 15.

Punkt 4. Formanden aflagde Beretning om Hovedbestyrelsens Virksomhed siden sidste Kongres. I et 2½ Time langt Foredrag gav han en Række supplerende og uddybende Oplysninger til det i den udsendte trykte Beretning anførte.

Til Beretningen havde en lang Række Talere Ordet, og der fremsattes forskellige Resolutioner. Forslagene 4 a)—d) henvistes, efter at Formanden havde redegjort for Hovedbestyrelsens Syn derpaa, til Hovedbestyrelsen. En saalydende Resolution vedtoges enstemmigt:

Dansk Lokomotivmands Forenings Kongres i København den 21.—24. Maj 1935 udtaler sin Beklagelse af Trafikministerens den 7. Oktober 1934 i Folketinget fremsatte Udtalelser om Lokomotivpersonalets Tjenestetidsforhold, hvilke Udtalelser kun kan bero paa Ukendskab til Lokomotivtjenesten og de Forhold, hvorunder den maa udføres.

Kongressen giver sin fulde Tilslutning til de af Hovedbestyrelsen over for Statsbanernes Generaldirektorat stillede Forslag til Ændring af Tjenestetidsreglerne. Under Hensyn til den gennem Aarene stedfundne Skærpelse af Togfremførelsestjenesten, havde Lokomotivpersonalet været berettiget til at vente, at der allerede i Løbet af Vinteren vilde være tilvejebragt Tjenestetidsbestemmelser, som tog fornødent Hensyn til vore berettigede Krav, og det er med Beklagelse, Kongressen konstaterer, at noget saadant ikke er sket. Man forventer derfor af Regeringen, at den vil foranledige, at denne Sag snarest bringes til Løsning.

Herefter godkendtes Beretningen med 59 Stemmer mod 16. Repræsentanterne for Afdeling II (8 Mand) ønskede følgende Protokol-

tilførsel som Motivering for, at de havde stemt mod Beretningens Godkendelse:

»Vi kan ikke erklære os tilfreds med, at Elektrovognenes Bemanding med Lokomotivførere sker paa Bekostning af Rangerlokomotivernes Bemanding med Lokomotivførere, samt at Hovedbestyrelsen ikke har vist sig særlig aggressiv med Hensyn til Tjenestetidsreglernes Revision.«

Punkt 5. Hovedkassereren fremlagde Regnskaberne for 1933 og 1934, hvorefter disse stilledes til Diskussion.

Forslag 5 a) forkastedes med alle Stemmer mod 9.

» 5 b) forkastedes med alle Stemmer mod 15.

» 5 c) toges tilbage.

» 5 d) vedtoges enstemmigt.

» 5 e), f) og g) toges tilbage.

» 5 h) og i) henvistes til Hovedbestyrelsen.

» 5 j) forkastedes med 34 Stemmer mod 31.

» 5 k) det vedtoges med 71 Stemmer mod 1 at bevilge 2000 Kr.

» 5 l) det vedtoges med 53 Stemmer mod 19 at bevilge 200 Kr.

Under Hensyn til, at Forslag 5 d): Anskaffelse af et nyt Foreningsemlen, vedtoges, fremsatte Hovedkassereren Forslag om, at der paa Aktivsiden i Status for 1934 afskrives 1406,30 Kr., hvilket er de gamle, faktisk værdiløse, Emblemers bogførte Værdi. Dette Forslag vedtoges uden Afstemning.

Derefter godkendtes Regnskaberne med 65 Stemmer mod 5.

Punkt 6. Redaktøren aflagde en kort Beretning vedrørende Bladet. Han udtalte, at han nu havde været Redaktør i 21 Aar, og at han dels som Sekretær, dels som Redaktør havde haft en sammenhængende Tillidsmandsperiode paa 23 Aar, men af Helbredshensyn maatte han nu trække sig tilbage. Han takkede for Samarbejdet gennem Aarene.

Punkt 6 godkendtes med Akklamation.

Punkt 7. Ekspeditøren fremlagde »Dansk Lokomotiv Tidende«s Regnskaber for 1933 og 1934. Godkendtes enstemmigt.

Punkt 8. Under Hensyn til det fremskredne Tidspunkt fremkom forskellige Forslag om Udsættelse af Behandling af Lovforslagene.

Følgende af *Bendixen*, Esbjerg, fremsatte Forslag vedtoges med overvældende Majoritet:

»Der indkaldes inden Udgangen af Aaret 1935 til en ekstraordinær Kongres til Behandling af Lovforslagene.«

De øvrige i saa Henseende fremsatte Forslag toges derefter tilbage, og denne Sag var derved gledet ud af Dagsordenen.

Punkt 9: Forslag vedrørende Lønningsforhold, Uniformer og Frirejser.

Forslagene 9 a)—k) henvistes til Hovedbestyrelsen til Brug ved en kommende Lønrevision.

Forslagene 9 l)—o) toges tilbage.

Punkt 10: Forslag angaaende Tjenestetids- og Ferieforhold.

Forslag 10 a) toges tilbage.

- » 10 b) henvistes til Hovedbestyrelsen.
- » 10 c) henvistes til Hovedbestyrelsen.
- » 10 d) forkastedes med 31 Stemmer mod 31.
- » 10 e) henvistes til Hovedbestyrelsen.

Punkt 11: Forslag vedrørende Anciennitetsforhold.

Forslag 11 a) toges tilbage.

- » 11 b) og c) henvistes til Hovedbestyrelsen.
- » 11 d) forkastedes med 61 Stemmer mod 2.
- » 11 e) og f) toges tilbage.
- » 11 g) forkastedes med 17 Stemmer mod 6.

Punkt 12: Forslag vedrørende Uddannelse og Oplysning.

Forslag 12 a) og b) henvistes til Hovedbestyrelsen.

- » 12 c) vedtoges uden Afstemning.

Endvidere vedtoges, ligeledes uden Afstemning, nedenstaaende af Hovedbestyrelsen fremsatte Forslag vedrørende Oplysningsarbejdet.

For en Kongresperiode ad Gangen nedsættes et Oplysningsudvalg bestaaende af 5 Repræsentanter, 2 valgt af Kongressen, 2 valgt af Hovedbestyrelsen og 1 valgt af Arbejdernes Oplysningsforbund.

Det skal være Udvalgets Opgave at bistaa Afdelingerne med Raad og Vejledning ved Planlæggelse af Oplysningsarbejde inden for deres Omraade, og dette baade med Hensyn til Deltagelse i eller Oprettelse af Aftenskoler, Kursus, Studiekredse, Foredrag m. m.

Udvalget har Raadighed over det Beløb, som af hver ordinær Kongres stilles til dets Raadighed for den kommende Kongresperiode; for Perioden 1935—37 udgør bemeldte Sum ialt 2000 Kr. (1000 Kr. aarligt).

Afdelinger, som ønsker at faa Andel i det af Kongressen til Oplysningsarbejdet bevilgede Beløb, skal for at kunne opnaa saadant Tilskud, have Undervisningsplaner og Programmer godkendt af Udvalget, som overfor Hovedbestyrelsen og Kongressen er ansvarlig for de trufne Afgørelser.

Skulde en Afdeling være utilfreds med Udvalgets Afgørelse, kan denne indankes for Hovedbestyrelsen, der da træffer den endelige Beslutning.

Tilskudet til de Afdelinger, som planlægger Oplysningsarbejde, beregnes i første Omgang paa Grundlag af den eller de paagældende Afdelingers Medlemstal set i Forhold til Størrelsen af den aarlige Sum, Kongressen har stillet til Raadighed i dette Øjemed. Af den Restsum, som kan fremkomme ved, at ikke alle Afdelinger ønsker at iværksætte Oplysningsarbejde, kan Hovedbestyrelsen — efter Indstilling af Landsoplysningsudvalget — dernæst bevilge de Afdelinger, som har iværksat Oplysningsarbejde, et yderligere Tilskud, beregnet dels paa Grundlag af Antal Kursister i Forhold til Medlemstallet, dels paa Grundlag af de Udgifter, det planlagte Oplysningsarbejde kan antages at ville medføre. Det er en Betingelse for saavel det førstnævnte som det sidstnævnte Tilskud, at Kursister selv skal deltage med en Part af Udgifterne i det Kursus, de deltager i.

Samtlige Tilskud anvises af Oplysningsudvalget, henholdsvis Hovedbestyrelsen, men selve Udbetalingen sker af Hovedkassen.

De til Oplysningsarbejdet bevilgede Beløb maa kun benyttes til dette Arbejde, altsaa til Lærerlønninger, Indkøb af Bogmateriale, Indskud for Medlemmer, som ønsker at frekventere stedlige Aftenskoler, Lokaleleje, Rengøring af Lokaler o. l. Derimod maa Beløbet ikke anvendes

til Kaffe, Øl o. l. ved Afslutningsfester eller til Fortæring til Foredragsholdere.

Ved Regnskabsaarets Afslutning skal Afdelingerne tilstille Oplysningsudvalget og Hovedbestyrelsen Regnskab og Beretning vedrørende Oplysningsarbejdet; samtidig skal ikke forbrugte Beløb tilbagebetales Hovedkassen.

Som Medlemmer af det i Forslaget omtalte Udvalg valgte Kongressen Lokomotivfører *Sessing* og Lokomotivfyrbøder *Stenkvist* (begge København)

Forslag 12 d) toges tilbage.

Punkt 13: Valg af Tillidsmænd.

Punkt 13 a) Til Formand genvalgtes Lokomotivfører *Soph. Jensen* med Akklamation.

Punkt 13 b) Til Redaktør foresloges *Soph. Jensen*, *E. Kuhn*, *Sv. Andersen* og *F. Brade*. Endvidere fremsattes der Forslag om at antage en Journalist til Redaktion af Fagbladet. Efter nogen Debat toges dette Forslag tilbage. *Brade* meddelte, at han ikke ønskede at lade sig opstille, hvorefter det med 68 Stemmer vedtoges, at Redaktionen fremtidig bestaar af *Formanden* og *Sekretæren* i Fællesskab med førstnævnte som ansvarhavende. Paa *Sv. Andersen* afgaves 21 Stemmer.

Punkt 13 c) Til Hovedkasserer genvalgtes *L. M. Schmidt* med 43 Stemmer. *L. C. Christensen*, som ligeledes var bragt i Forslag, fik 30 Stemmer.

Punkt 13 d) *C. Th. Pedersen* genvalgtes enstemmigt, og *G. O. F. Lund* genvalgtes med 34 Stemmer. *Sessing*, Gb., som ogsaa var foreslaaet, fik 19 Stemmer.

Hermed var Kongressens Dagsorden behandlet til Ende. Gæsterne, *Joustra*, *Narvestad* og *Rich. Lillie*, takkede for Samværet og ønskede til Lykke med de trufne Beslutninger, hvorefter

Formanden afsluttede Kongressen. Han bød de nye Hovedbestyrelsesmedlemmer Velkommen til Arbejdet og takkede de afgaaede Hovedbestyrelsesmedlemmer for godt Samarbejde. En særlig Tak bragte han den afgaaede Redaktør, som helt siden Foreningens yngste Aar havde været med i Arbejdet og viet Organisationen sine Kræfter baade i Ungdoms- og i Manddomsaarene; kun faa Lokomotivmænd beskæres det at yde et saa mangeaarigt og virksomt Organisationsarbejde, som *C. M. Chri-*

stensen har gjort det. Organisationen er ham i høj Grad Tak skyldig for dette Arbejde.

Endelig manede Formanden til ubrødeligt Sammenhold og sluttede Kongressen med et »Leve Dansk Lokomotivmands Forening«.

Ordstyreren *G. O. F. Lund* erklærede derefter Kongressen sluttet den 24. Maj 1935 Kl. 24,00.

Hovedbestyrelsen har efter Kongressen følgende Sættelse:

Formand, Lokomotivfører *Soph. Jensen*, Fredericia.

Sekretær, Lokomotivfører *E. Kuhn*, Kalundborg.

Lokomotivfører *H. Nedergaard Pedersen*, København.

» *L. M. Schmidt*, København.

» *L. C. Christensen*, København.

» *Johs. Hansen*, Aarhus.

» *Viggo Johansen*, Aarhus.

Motorfører *P. Jensen*, Helsingør.

Lokomotivfyrbøder *A. Skødt*, København.

» *K. Svendsen*, København.

» *C. A. Jespersen*, Aalborg.

» *C. A. Thomsen*, Viborg.

» *J. P. Platz*, Fredericia.

JERNBANEFORNINGEN ANLÆGGER SAG MOD GENERALDIREKTORATET FORANLEDIGET VED FORTOLKNING AF LØNNINGSBESTEMMELSERNE

Mellem Jernbaneforeningen og Statsbanernes Generaldirektorat er der opstaaet Uenighed om Forstaaelse af Bestemmelsen i Tjenestemandsløvens § 808, Stk. 7, Godtgørelsen af 1,25 Kr. pr. Dag ved Udkommando uden Time- og Dagpenge.

Sagen fremkom derved, at en Overassistent havde været udstationeret fra Statsbanernes Generaldirektorat til Centralværkstedet i København; han havde forud for denne Udstationering af Generaldirektoratet faaet tilkendegivet, at den Betaling af 1,25 Kr. pr. Døgn, som ydes for Udstationering fra et Ekspeditionssted til et andet indenfor København, ikke tilkom ham. Denne Tilkendegivelse grundedes paa, at Centralværkstedet og Generaldirektoratet efter Generaldirektoratets Mening ikke kunde siges at være Ekspeditionssteder.

Da der imidlertid forelaa en lignende Udstationering for en Trafikkontrolør Nielsen, for hvilken det, efter at Jernbaneforeningen havde taget sig af Sagen, ved en Udtalelse fra Lønningsraadet blev fastslaaet, at de nævnte Tjenestesteder maatte siges at være Ekspeditionssteder, og i hvilken der som Følge heraf blev udbetalt den paagældende Udstationeringsgodtgørelse, indsendte Overassistent Jensen Ansøgning om, at ogsaa han maatte faa Godtgørelse, idet han mente, at den for Nielsen trufne Afgørelse ogsaa maatte gælde ham.

Han fik imidlertid Afslag, som Generaldirektoratet fastholdt overfor Jernbaneforeningen med den Begrundelse.

at det forud var tilkendegivet Overassistenten, at der intet tilkom ham for Udstationeringen, og

at hans Krav laa forud for det Tidspunkt, da Jernbaneforeningen rejste Sagen for Nielsens Vedkommende.

Denne sidste Del af Begrundelsen er formentlig baseret paa Bestemmelserne om tilbagevirkende Kraft for Sager, som behandles af Voldgiftsretten.

Da Jernbaneforeningen naturligvis ikke kunde anerkende disse Begrundelser, blev Sagen anlagt, men formelt af Fru Jensen overfor Finansministeriet. Byretten dømte Finansministeriet, som appellerede Sagen til Landsretten.

Landsretten har imidlertid stadfæstet Byretsdommen uden Kommentarer, medens den med Hensyn til, hvilke Godtgørelser der tilkommer Overassistenten, har givet andre Præmisses.

Begge Domme aftrykkes nedenfor:

Udskrift af Dombogen

for Københavns Byrets 16. Afdeling.

Aar 1935, den 14. Januar, blev Sagen No. A. 17706/1934

Fru Ingeborg Jensen, der hidsidder i uskiftet Bo efter Overassistent ved »De danske Statsbaner« T. L. Jensen
mod
Finansministeriet

afsagt saalydende

DOM:

Ved en som Ordre A 14 betegnet Bestemmelse, der angaves som udstedt i Tilslutning til Tjenestemandsløvens § 1289, nemlig Tjenestemandsløven af 1919, fastsattes det af Generaldirektoratet for Statsbanerne, at der, dog med en enkelt Undtagelse, i Tilfælde af Udstationering fra et Ekspeditionssted til et andet, blandt andet indenfor Københavns Grænse,

under visse Betingelser skulde ydes en Godtgørelse paa 1 Kr. 25 Øre pr. paabegyndt Døgn.

Efter at en Trafikkontrolør havde været udstationeret fra Statsbanernes Maskinkontor her i Staden til Centralværkstedet sammesteds gjorde han Krav paa denne Godtgørelse, hvad Generaldirektoratet nægtede ham, men Jernbaneforeningen optog Spørgsmaalet, som af Generaldirektoratet blev forelagt Lønningsraadet, der i Skrivelse af 8. September 1932 udtalte, at ogsaa et Administrationskontor maatte betegnes som et Ekspeditionssted, og at Trafikkontroløren derfor maatte have Krav paa denne Godtgørelse. Afgørelsen blev af Generaldirektoratet meddelt Jernbaneforeningen, og Generaldirektoratet foranledigede, at Godtgørelsen blev udbetalt Vedkommende, ligesom dette har udbetalt tilsvarende Godtgørelse for Tiden efter 8. September 1932, indtil Ordren blev ændret.

Nu afdøde Overassistent T. L. Jensen, der gjorde Tjeneste paa Maskinkontoret, blev ved Ordre af 13. September 1930 fra den 18. samme Maaned at regne midlertidigt forflyttet til Centralværkstedet, begge beliggende her i Staden, henholdsvis i Sølvgade og Kalvebod Brygge, og det blev samtidig tilkendegivet ham, at han ikke som Følge af Forflyttelsen havde Krav paa ovennævnte Godtgørelse. Efter at være blevet bekendt med Lønningsraadets Afgørelse, gjorde han, hvis Forflyttelse ophørte den 9. Marts 1931, Krav paa Godtgørelsen, men da Generaldirektoratet nægtede ham den, anlagde han denne Sag, i hvilket hans i uskiftet Bo hidsiddende Enke, Fru Ingeborg Jensen, efter hans Død er indtraadt, og under hvilken hendes Paastand gaar ud paa, at Finansministeriet tilpligtes at betale hende Godtgørelsen for det nævnte Tidsrum med ialt 215 Kroner tilligemed Renter 5 pCt. om Aaret fra Sagens Anlæg den 8. Juni 1934 til Betaling sker.

Til Støtte herfor har hun anført følgende:

Ved § 19 i Tjenestemandsløven af 1927 er det fastsat at en Tjenestemand for Domstolene kan indbringe ethvert ham vedrørende Krav paa Statskassen begrundet i Lovbestemmelser, blandt andet om Lønning, hvilken Bestemmelse er gentaget i Tjenestemandsløven af 1931 § 19, 1. Stykke, dog i den Form, at Tjenestemænd ikke kan indbringe andre Spørgsmaal, end de der nævnte, blandt andet om Lønning. — Hun hævder nu, at det foreliggende Spørgsmaal er et Spørgsmaal om Lønning, begrundet i Lovbestemmelse, idet en Bestemmelse som den omhandlede, der er udfærdiget i Henhold til en Lov, er det samme som en Lovbestemmelse. Hun har henvist til, at Lov Nr. 496 af 25. November 1921 gav Tjenestemænd Krav paa Time- og Dagpenge, naar de maatte fjerne sig mere end 4 Kilometer fra Tjenestestedet, og i sidste Stykke fastsatte, at der i ganske særlige Tilfælde, hvor Ydelse af Time- og Dagpenge vilde virke uhensigtsmæssigt, kunde ydes en særlig Godtgørelse i Lighed med den i § 1304 (i Tjenestemandsløven af 1919) hjemlede. Denne Bestemmelse gentoges i Tjenestemandsløven af 1927 § 865, 7. Stykke, dog at Reglen om, at det skulde være en særlig Godtgørelse, bortfaldt, og en Regel, ganske svarende

til den sidstnævnte, findes nu i Tjenestemandsløven af 1931 § 808, 8. Stykke, hvorhos der i Paragraffens 7. Stykke, findes en ny Regel, hvorefter den Tjenestemand, der arbejder ude, og hvem der ikke tilkommer Time- og Dagpenge efter Paragraffens øvrige Regler, kan faa tilstaaet et mindre Vederlag af vedkommende Minister efter indhentet Erklæring fra Lønningsraadet. I disse Bestemmelser mener Sagsøgerinden, at Hjemlen til Ydelse af den omhandlede Godtgørelse findes idet hun henviser til, at en saadan Ydelse kræver Lovhjemmel, idet det efter § 815 i Loven af 1931 — jfr. herved § 870 i Loven af 1927 — er forbudt at yde Tjenestemænd Ydelser udover Lønningen, hvortil der ikke haves Lovhjemmel eller udtrykkelig Finanslovhjemmel. Reglen i § 808, 7. Stykke, der efter Finansministeriets Paastand for første Gang indeholder Hjemlen til at yde denne Godtgørelse, hævder hun, kun er Udtryk for en yderligere og mere specificeret Udformning af de tidligere Regler.

I Anledning af, at Ordren bruger Udtrykket »Ekspeditionssted«, henviser hun til, at Lønningsraadet i sin ovennævnte Afgørelse har erklæret at dette Udtryk ogsaa omfatter Administrationskontorer, og hun hævder iøvrigt, at Generaldirektoratet ved at meddele Lønningsraadets Afgørelse til Jernbaneforeningen derved har bundet sig til den af Lønningsraadet anvendte Fortolkning, og det er derfor hendes Standpunkt, at selv om Sagen ellers, som af Finansministeriet hævdes, maatte afvises, er der dog derved skabt en Ret for Afdøde til denne Ydelse, som han kan gøre gældende ved Domstolene.

Endvidere henviser hun til, at Ydelsen er en Udløber af eller en Del af Reglerne om Time- og Dagpenge, hvorpaa der haves Krav, naar en Tjenestemand maa fjerne sig mere end 4 Kilometer fra Tjenestestedet, hvilket er Tilfældet i nærværende Sag, idet Afstanden mellem de to Kontorer — som ogsaa af Finansministeriet erkendt — er 4,1 Kilometer, og hun hævder, at en Tjenestemand ikke kan være bundet ved, at Statsministeriet i Skrivelse af 7. Oktober 1921 har udtalt, at Tjenestestedet maa opfattes som det Tjenestemanden anviste Arbejdssted, dog at der i Almindelighed ikke ydes Time- og Dagpenge indenfor samme Kommune. Naar Afdøde derfor har været berettiget til at forlange Time- og Dagpenge, maa han saa meget mere være berettiget til at forlange det heromhandlede mindre Beløb. Hun benægter, at Finansministeriet — som af dette hævdes — i Medfør af en Analogi af § 25, 4. Stykke, i Tjenestemandsløven af 1931, kan have Ret til at nægte at yde Godtgørelse fra noget Tidspunkt før Sagen blev indbragt i Anledning af den fornævnte Trafikkontrolørs Krav, idet hun henviser til, at der ikke kan analogiseres fra denne specielle, for Voldgiftssager fastsatte Regler.

Endelig har hun anført, at hendes Krav ikke kan være udelukket, fordi Generaldirektoratet før Afdødes midlertidige Forflyttelse meddelte ham, at han ikke havde Krav paa Godtgørelsen, idet denne Meddelelse skyldtes, at Generaldirektoratet da fejl-

agtigt gik ud fra, at Ordren ikke omfattede det foreliggende Tilfælde, og Generaldirektoratet iøvrigt ikke ved et saadant Forbehold kan betage Afdøde hans lovlige Ret.

Finansministeriet har principielt paastaet Sagen afvist, og subsidiært nedlagt Paastand paa Frifindelse.

Til Støtte for Afvisningspaastanden har Finansministeriet henvist til Reglen i § 19, 1. Stykke i Tjenestemandsløven af 1931, idet Ministeriet hævder, at Ydelsen ikke er begrundet i en Lovbestemmelse. Den paagældende Ydelse er efter Ministeriets Formening ikke en Ydelse, der falder ind under Time- og Dagpenge eller afledes deraf. Finansministeriet hævder, at hvor det i Loven er paabudt, at en Ydelse skal gives, medens Enkelthederne er overladt til Administrationens Afgørelse, foreligger der en Ydelse, der er hjemlet i Lov, og hvor derfor Domstolenes Afgørelse er hjemlet, medens dette ikke er Tilfældet, hvor det er overladt til Administrationen at afgøre, om Ydelsen overhovedet skal gives. Saaledes er Forholdet imidlertid i det foreliggende Tilfælde, idet det udtrykkeligt siges, at Ydelsen kan erlægges efter vedkommende Ministers Bestemmelse, og Hjemlen hertil og hermed til i det hele taget at give den paagældende Ydelse haves først i Tjenestemandsløven af 1931 § 808, 7. Stykke. Dette fremgaar ogsaa udtrykkeligt af den Betænkning, som Lønningsskommissionen af 1929 afgav, og i hvilken det udtrykkeligt udtales, at der med den nævnte Bestemmelse foreslaas optaget en positiv Hjemmel til at yde et mindre Vederlag pr. Dag under visse særlige Forhold, der ikke giver Ret til Time- og Dagpenge. Da der saaledes ikke forinden Tjenestemandsløven af 1931 havde Lovhjemmel til Ydelse af denne Ydelse, er det ikke en Ydelse, der hidrører fra Lovhjemmel, og Spørgsmaalet om Retten til in concreto at oppebære den, er derfor unddraget Domstolenes Afgørelse.

Finansministeriet har endvidere henvist til, at hvis det foreliggende Spørgsmaal skulde kunne indbringes for Domstolene vilde i Virkeligheden Lovens § 25 blive indholdsløs, idet der intet økonomisk Omraade vilde blive tilbage for den ved denne Paragraf oprettede Voldgiftsret.

Finansministeriet har udtrykkeligt frafaldet at gøre den i § 19 indeholdte Forældelsesregel gældende.

Til yderligere Støtte for Paastanden har Finansministeriet henvist til, at inden Tjenestemandsløven af 1919 var alle Lønningsspørgsmaal unddraget Domstolenes Afgørelse, men at Lønningsskommissionen af 1919 foreslog, at alle Lønningsspørgsmaal, der er begrundede paa Lovbestemmelser, skulde kunne indbringes for Domstolene, medens alle Spørgsmaal om Fortolkning af Regulativer eller lignende vedvarende maatte afgøres administrativt.

Endelig har Finansministeriet herunder henvist til, at det rejste Krav er reelt ubegrundet, idet Afdøde gjorde Tjeneste i et Regnskabskontor og derfra midlertidig forflyttedes til et andet Regnskabskontor, hvilken Forflyttelse ikke medførte Gener af nogen Art, medens Forflyttelse fra en Station til en anden

eller fra et Administrationskontor til en Station hyp-
pigt medfører Gener i Form af andre Arbejdstider,
Vagter og lignende.

Til Støtte for Frifindelspaastanden har Finans-
ministeriet først og fremmest henvist til, at Ordrens
Udtryk »Ekspeditionssted« efter fast Sprogbrug in-
denfor Statsbanerne ikke omfatter Administrations-
kontorer, men kun Stationer, samt anført, at Løn-
ningsraadets Fortolkning ikke er anerkendt af Fi-
nansministeriet, der efter at have faaet Sagen fore-
lagt i Skrivelse af 2. Oktober 1934 har tiltraadt
Generaldirektoratets oprindelige Fortolkning, hvor-
efter Administrationskontorer ikke er Ekspeditions-
steder.

Subsidiært har Finansministeriet henvist til, at
Afdøde intet Krav kan have, da han, forinden han
tiltraadte Tjenesten, fik at vide, at han ikke vilde
faa den i Sagen omhandlede Ydelse, samt til, at
Kravet er opstaaet, før det tilsvarende Spørgsmaal
af en anden Tjenestemand blev rejst, og der derfor
efter Analogien af Tjenestemandsløvens § 25 ikke
kan tages noget Hensyn til det.

Endelig har Finansministeriet henvist til, at efter
dansk Ret ændrer man ikke de tidligere truffne Af-
gørelser, naar man senere ændrer en hidtil fast
Praksis.

Den nedlagte Afvisningspaastand finder Retten
ikke at kunne tage til Følge. Retten kan ikke give
Finansministeriet Medhold i, at den omhandlede
Ydelse har savnet Hjemmel før Tjenestemandsløven
af 1927. Retten er enig med Sagsøgerinden i, at
en saadan Ydelse kun kan gives i Henhold til Lov-
hjemmel, og ved Udfærdigelsen af den ovennævnte
Ordre har Statsbanerne da ogsaa henvist til Tjene-
stemandsløven af 1919 § 1289, 1. Stykke, saaledes
som Paragraffen er affattet ved Lov Nr. 496 af 25.
November 1921, i hvilken Paragraf Hjemmelen efter
Rettens Formening findes.

Efter Rettens Opfattelse er den foretagne midler-
tidige Forflyttelse en Udstationering, og efter Tjene-
stemandsløven af 1927 § 865, 1. Stykke, har Tje-
nestemanden en ubetinget Ret til Time- og Dag-
penge, naar han fjerner sig mere end 4 Kilometer
fra Hjemstedet.

Efter Rettens Skøn savner Administrationen
Hjemmel til at fratage en Tjenestemand Retten til
Time- og Dagpenge, naar Udstationeringen finder
Sted indenfor samme Kommune, en Hjemmel, der
først ved Tjenestemandsløven af 1931 § 808 er til-
vejebragt og Statsbanerne har derfor ikke været
berettiget til i Ordre A 14 at optage en Bestemmelse
herom.

Herefter har Afdøde haft Krav paa den i Sagen
omhandlede Ydelse, og det skønnes herved at være
uden Betydning, at Statsbanerne forinden den mid-
lertidige Forflyttelse havde meddelt ham, at han
ikke kunde oppebære Godtgørelsen, idet Statsba-
nerne ikke ved en saadan Tilkendegivelse kan betage
Afdøde hans Ret.

Ejheller kan Retten tillægge de af Finansmi-
nisteriet fremførte Betragtninger, hvorefter tidligere
Afgørelser ikke ændres, naar en hidtil fast Praksis

ændres, nogen Betydning i denne Sag, idet den i saa
Henseende foreliggende Praksis ikke skønnes at
kunne komme til Anvendelse i det foreliggende Til-
fælde, der drejer sig om en Statsinstitutions Stil-
ling til de i den ansatte Tjenestemænds lønnings-
mæssige Krav.

Idet Retten endelig er enig med Sagsøgerinden i,
at Analogien af Tjenestemandsløvens § 25 er uan-
vendelig i det foreliggende Tilfælde, vil der i Henhold
til det foranførte være at give Dom efter Sagsøger-
indens Paastand.

Thi kendes for Ret:

Finansministeriet bør inden 15 Dage fra Dato
til Fru Ingeborg Jensen betale de paastævnedes 215
Kroner med Renter 5 pCt. om Aaret fra den 8. Juni
1934 til Betaling sker, og Sagens Omkostninger med
100 Kroner.

Intet Stempelforbehold.

Gøttsche.

Udskrift af Østre Landsrets Dombog for II Af-
deling.

Aar 1935 den 20. Maj blev afsagt følgende Dom
i Sagen

II. A. S. Nr. 49/1935:

Finansministeriet
mod

Fru Ingeborg Jensen.

Den indankede Dom er afsagt af Københavns
Byrets 16. Afdeling den 14. Januar 1935 og paa-
anket af Finansministeriet, der principalt paa-
staar Sagen afvist, subsidiært paa-
staar Frifindelse.

Indestævnte procederer til Stadfæstelse.

Da Spørgsmaalet om nu afdøde Overassistent
Jensens Ret til at oppebære Time- og Dagpenge eller
anden Godtgørelse under den omhandlede Udstation-
nering i 1930/31 i første Række beror paa en For-
tolkning af § 865 i Tjenestemandsløven af 1927, jfr.
Lov Nr. 489 af 12. September 1919 § 1289 med Æn-
dring i Lov Nr. 496 af 25. November 1921, tiltræ-
des det, at den nedlagte Afvisningspaastand ikke er
taget til Følge.

Som i den indankede Dom anført tilkommer der
efter Ordlyden af § 865 1) i Loven af 1927 en Tje-
nestemand under Udstationering, der bevirker, at
han maa fjerne sig mere end 4 km fra Tjenesteste-
det, Ret til Time- og Dagpenge, der dog efter Stk.
4 nedsættes efter nærmere paa Finansloven fastsatte
Regler, ligesom de efter Stk. 7 i ganske særlige Til-
fælde kan erstattes af en særlig Godtgørelse.

Det fremgaar imidlertid af Forarbejderne til Tje-
nestemandsløven af 1921, at det oprindelige af Spare-
kommissionen af 21. Februar 1921 udarbejdede For-
slag kun hjemlede Ret til Time- og Dagpenge under
Udstationering der bevirkede, at Tjenestemanden
maatte fjerne sig mere end 4 km fra »Hjemstedet«,
hvilket Udtryk i Bemærkningerne til Forslaget defi-
neres som »den Kommune, hvori Tjenestestedet er
beliggende dog at København, Frederiksberg og Hel-
lerup regnes som en Enhed«.

Under de Forhandlinger, der paa Foranledning af Statsministeriet førtes bl. a. med Trafiketaternes Organisationer angaaende det nævnte Forslag, opnaaedes der Enighed om, at Udtrykket »Hjemstedet« § 1289 ændredes til »Tjenestestedet«, hvilket Udtryk i Almindelighed skal forstaaes som det Tjenestemanden anviste Arbejdssted (Jernbanestation, Postkontor, Telegrafstation, Toldsted, Kaserne o. s. v.), saaledes at Afstanden 4 km beregnes herfra, dog at der i Almindelighed ikke skulde ydes Time- og Dagpenge inden for samme Kommune.

Efter at det af Sparekommissionen udarbejdede Forslag var vedtaget og stadfæstet som Lov Nr. 496 af 25. November 1921 — forsaavidt angaar § 1289 alene med den anførte Ændring, at »Hjemstedet« erstattes med »Tjenestestedet« — blev der efter fornyede Forhandlinger med de nævnte Organisationer i 1922 udsendt den i Dommen nævnte Ordre A. Nr. 14.

Under Hensyn til det saaledes oplyste og med Bemærkning, at § 865,1 i Loven af 1927 i heromhandlede Henseende er overensstemmende med den i 1921 ændrede § 1289 i den tidligere Tjenestemandsløvs findes det ikke at kunne statueres, at Administrationen har savnet Hjemmel til i den nævnte administrative Ordre at bestemme, at Time- og Dagpenge i Almindelighed ikke ydes under Udstationering indenfor samme Kommune, men at der i Tilfælde af Udstationering fra et Ekspeditionssted til et andet indenfor København, Frederiksberg og Hellerup — med en enkelt Undtagelse — ydes en Godtgørelse af 1,25 Kr. pr. Døgn.

Da det nu ikke skønnes med tilstrækkelig Tydelighed at fremgaa af de i Ordren indeholdte Bestemmelser, at Udstationering fra og til Administrations- og Regnskabskontorer — i Modstrid med den af Lønningssrådet truffne Afgørelse — skulde ligge udenfor Reglens Omraade, og da det — uanset at der i de nævnte Tilfælde mulig ikke foreligger ganske samme Grundlag for Ydelse af Godtgørelse som i Tilfælde af Udstationering til og fra Stationer og lignende Ekspeditionssteder — skønnes betænkeligt i videre Udstrækning end sikkert hjemlet af indskrænke den Tjenestemanden efter Lovens Ordlyd tilkommende Ret, maa det — i Henhold til de øvrigt i Dommen anførte Grunde statueres, at der tilkomme daværende Overassistent Jensen Godtgørelse i Overensstemmelse med den nævnte Ordre A. Nr. 14.

Med disse Bemærkninger vil den indankede Dom kunne stadfæstes.

Sagens Omkostninger for Landsretten findes Appellanten at burde godtgøre med 150 Kr.

Thi kendes for Ret:

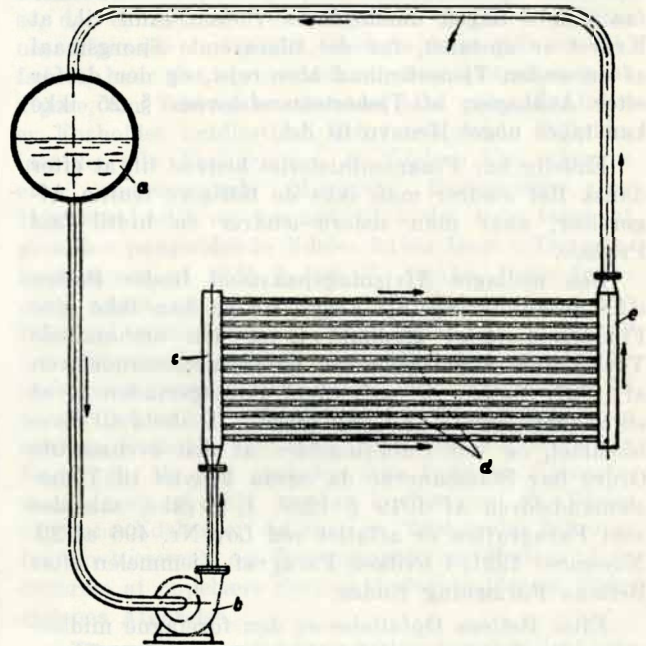
Byrettens Dom bør ved Magt at stande.

Sagens Omkostninger for Landsretten betaler Appellanten Finansministeriet til Indstævnte Fru Ingeborg Jensen med 150 Kr. inden 15 Dage fra denne Doms Afsigelse.

LA-MONT KEDLEN

Dampmaskinens Kamp mod Dieselmotoren har i Løbet af kort Tid stillet Dampkedlens Konstruktorer overfor helt nye Opgaver. Vandrørskedlen er i de senere Aar efter de Krav, der stilles til den, undergaaet Forandringer i et Omfang, som ikke tilnærmelsesvis har fundet Sted med Dampmaskinen.

Skønt der overalt er Brændstof og Arbejdskraft i Overflod er Grundtonen i Kravene til Kraftmaskiner: Billig i Anskaffelse og en stor Varmednyttelse i Forbindelse med en absolut Driftssikkerhed. Disse Fordringer har for Dampkedlens Vedkommende ført til nye Kedelformer, som afviger betydeligt fra de kendte Typer, og som Følge af deres Enkelthed og simple Opbygning sikkert har en Fremtid for sig.

La-Mont Kedlen.

Den saakaldte La-Mont Kedel opfylder i udstrakt Grad Kravene til den moderne Dampkedel. La-Mont Systemet er Fordampning i et Rørsystem med cirkulerende Kedelvand, som Figuren viser.

En Centrifugalpumpe pumper varmt Vand fra en cylindrisk Beholder *a* og trykker Vandet gennem et System af tynde Rør *d*. Rørsystemet opledes som i en almindelig Vandrørskedel, og der opstaar en intensiv Dampudvikling. Den derved fremkomne Blanding af Vand og Damp trykkes gennem Rørledningen *f* til Beholderen *c*, og her skilles Vand og Damp fra hinanden. Da denne Vand- og Dampblanding stadig er i livlig Bevægelse, og Anvendelsen af snævre Rør i Rørsystemet fremkalder Uro i Vandstrømmen, hvilket er af stor Betydning i Forbindelse med Kedelstensdannelse i Rørene, har man deri en Mulighed til at modarbejde Kedelstens Aflejring i Rørsystemet.

Af stor Betydning er Kedelvandets Cirkulering, som begynder allerede ved Opfyringens første Sta-

dium da Kedlens Temperatur derved vil være den samme paa alle Dele. Som Følge deraf er Kedlen fuldkommen driftssikker selv ved de højeste Damptryk og Hedefladebelastninger. Forsaavidt der kun haves én Cirkulationspumpe, kan man, for at undgaa den Situation, der kan opstaa hvis Pumpen svigter, tilslutte Hovedfødeledningen saaledes til Rørsystemet, at dette forsynes med en rigelig Vandmængde.

La-Mont Kedlen giver Konstruktørerne frit Spil med Hensyn til Form og Størrelse. Efter som det kræves nødvendigt for at udnytte Fyrets Varme i saa stor Udstrækning, at Røggassens Temperatur kommer helt ned til Dampens forinden den forsvinder i Skorstenen, kan man give Rørsystemet den bedst egnede Længde og den Form eller Stilling, som lokale Forhold betinger. Den længste La-Mont Kedel, der er bygget, er 120 m lang.

Denne Fremgangsmaade for Vandfordampning egner sig for alle Fyringsarter, ogsaa for saadanne, hvor Varmepaavirkningen paa de enkelte Rør ikke ændres under Brugen. Det kunstige Vandomløb sikrer under alle Forhold den nødvendige Temperaturudligning overalt i Kedlen.

MEDDELELSE FRA REDAKTIONEN

Opmærksomheden henledes paa, at Redaktionen af »Dansk Lokomotiv Tidende« fra og med Kongressen er overgaaet til Foreningens Formænd og Sekretter.

Allt Redaktionen vedrørende bedes sendt under Adresse: Dansk Lokomotiv Tidendes Redaktion, Reventlowsgade 28, København V.

Jysk-fynske Statsbanepersonales Bibliotek.

Fredag den 21. Juni 1935 Kl. 16,30 afholdes Generalforsamling i Bibliotekslokalet med Dagsorden:

1. Forhandlingsbogen.
2. Fremlæggelse af Regnskab.
3. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. Fhv. Kassekontrollør N. C. Petersen og Assistent Svane Knudsen afgaar efter Tur.
Valg af 2den Suppleant til Bestyrelsen. Assistent Amdi Petersen afgaar efter Tur.
4. Valg af en Revisor og en Revisorsuppleant. Overassistent V. H. Møller og Assistent J. P. E. J. Hedegaard afgaar efter Tur.
5. Eventuelt.

Regnskabet vil i 8 Dage før Generalforsamlingen være fremlagt i Bibliotekslokalet i Byttetiden.

Knudshoved.

Feriehjemmet paa Knudshoved aabner som tidligere meddelt den 8. Juni, altsaa til Pinse. Vi henleder Opmærksomheden paa, at der endnu er Pladser at faa indtil 12. Juli; Ugen 13.—20. Juli er derimod allerede fuldt tegnet, saaledes at der ikke vil kunne skaffes Plads paa den Tid. medmindre nogen af de indtegnede faar Forhindringer.

Jernbanemuseet.

Museet i Statsbanernes Administrationsbygning i København, Sølvgade 40, er aabent for Statsbanernes Personale med paarørende hver Onsdag Kl. 14—16 i Tiden indtil 16. Oktober.

Ud i vort skønne Land.

Ved Billeder indlagt i deres Fabrikata har Firmaet C. F. Rich & Sønner som bekendt gennem længere Tid givet Landets Børn, og for den Sags Skyld de Voksne med, Underholdning og Belæring ved Billedserier fra Dyrelivet o. l.

Firmaet har nu begyndt en ny Serie der bærer Navnet: »Ud i vort skønne Land«. Den bestaar af 189 Billeder fra nogle af vore smukkeste Egne. Disse Billeder indklæbes i et Album, hvor der til hvert Billede er knyttet forklarende Tekst af Kontorchef Olrik i Trafikafdelingen.

Da Billederne paa en Maade kan siges at være en om end i Tankerne foretagen, Rejse rundt i Landet, har Firmaet formaaet Generaldirektør Knutzen til at skrive et Forord, hvor han anviser Statsbanerne som det bedste Befordringsmiddel rundt til de forskellige smukke Steder. Rejselysten vækkes yderligere ved 8 i Albummet anbragte Sider jernbanemæssigt Billedstof med udmærkede Forklaringer. Der vises baade Opsmøring, Udkig fra Førerens Plads, en Fyrplads, et Røgekammer, forskellige Lokomotiv- og Motortyper, Vogntyper m. m., ja, der bringes endog en hel lille Instruktion i Signalerne og deres Betydning. Dette er vist i 42 Billeder, som er saa up to date, at de er efter det nye Signalreglement, som Personalet først har faaet for ca. 14 Dage siden. Det er første Gang, vi, bortset fra i tekniske Værker, har set saa gode Jernbanebilleder- og Forklaringer. Børnene skal nok faa Fornøjelse heraf.

Motorvogne til Polen.

For Tiden foretager de polske Statsbaner et Forsøg med en Dieselmotorvogn paa 220—275 HK af samme Type som anvendes i Hurtigtrafikken mellem Budapest og Wien. Der føres Forhandlinger med Ungarn om Køb af flere Motorvogne af samme Slags.

I. T. F.

De estlandske Jernbaner konstruerer nye Lokomotiver.

De estlandske Statsbaner har til Hensigt inden tre Aar at anskaffe 10 nye Lokomotiver til Erstatning for gammelt Materiale. Den gennemsnitlige Pris for disse Lokomotiver er mellem 60 000 og 80 000 Estn. Kroner. De skal konstrueres i Estland og vil blive fyret med Olie.

I. T. F.

RETTELSE TIL
ADRESSEFORTEGNELSEN

Lokomotivførerkredsen.

Godsbanegaarden: I Sommermaanederne rettes For-
mandens Adresse til: Lunagørvej 11, Hvidovre, Valby. Tlf.
Hvidovre 63.

Lokomotivfyrbøderkredsen.

Skanderborg: Kassereens Adresse rettes til: Adelgade
47, 1.

Forflyttelse fra 15.—5.—35:

Lokomotivfyrbøder L. J. Anthonsen, Hobro, uansøgt
til Aarhus H.

50 Aar gammelt Specialfirma i Herreskræderi

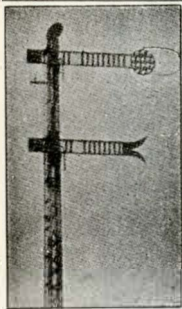
Klædning: Foraar 1935

Charles A. Hansen
Vesterbrogade 35
Telf. Eva 692

De vælger efter Deres Smag blandt 300 udsøgte
engelske og skotske Stoffer og vi syr det efter
Deres Ønske som Hæste HAANDSYET SKRÆDERI
fra Kr. 160,—.

Skrædersyet Maal-Konfektion med Efterprøvning
i engelske og danske Stoffer fra Kr. 98,—.

De Herrer Tjenestemænd tilbydes Konto til kontante Priser.

Til Statsbanernes Funktionærer.

Køb Deres Møbler, Tæpper, Gardiner m. v.,
hvor Priserne er lavest og Kvaliteten bedst.

Brugte Møbler tages som delv. Udbetaling. Kulante og behagelige Betalingsvilkår.

Køb hos Anton Dam, Gl. Kongevej 90.

Central 5139. Husk Hj. af Sct. Knudsvej. Central 8462.

Øjet faar Hvile
i „Brillen“ fra Thiele.

I 115 Aar „Briller“ Købmagergade 3.

Sammenlign vore Priser og Til-
pasning med andres og dem selv.
Leverandør til Sygekassen.

BLOMSTER

„Eranthis“
Enghaveplads 11.
Telefon Vester 8537

Kistedekorationer

Marketenderiet

i Centralværkstederne og Godsbanegaardens
Lokomotivremise anbefales.

DRIFTSUDVALGET

**GRØN
ELLER
RØD
TUBORG**

Billigste Dagpenge.

Dagp. 7 Kr. ugl. Kontingent 4 Kr. 1/4 aarlig

— 14 - - do. 8 - - -

— 21 - - do. 12 - - -

indtil 50 Aar. Fra 50—60 Aar 10% Forhøjelse.

Hurtig og reél Afregning.

GÆLDER OVERALT I DANMARK

Syge-Hjælpekassen „Ecco“,
Reventlowsgade 24, 1. København V.

Telefon Vester 3334.

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret den 5. Juni 1935.

REDAKTION: Soph. Jensen og E. Kuhn, førstnævnte
ansvarhavende. Reventlowsgade 28, København V.
Telefon Central 7708.

Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: Kr. 6 aarlig
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:
Reventlowsgade 28, København V.
Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—4.
Postkonto 20541.